1. Beše toa pred propasta na stara Jugoslavija i vreme na revolucionernite branuvanja što osobeno se čuvstvuvaa i ja nosea našata togašna mladina.

Kako učenik vo štipskata gimnazija imav možnost da učestvuvam vo rabotata na literaturnata družina na čie čelo stoešе poznatiot prvoborec Vančo Prke, čovek so neobična energija, poznavanja i literaturni sklonosti. Vo ovaa literaturna družina gi naučiv prvite vistini za svetot voopšto, kako i za svetot na literaturata. Za svoite prvi obidi vo literaturata i za ljubovta kon nea posebno mu dolžam na Vančo Prke. Od nego ja dobiv kniškata "Beli mugri" čii pesni po toa gi recitiravme na site izleti i polulegalnite mladinski sobiri. Toj e i prviot moj kritičar koga, bez da znam, kako na ilegalen partiski rabotnik, mu e predadena mojata tetratka stihovi vo koja gi opišuvav nečovečkite uslovi vo koi bea frleni žitelite na Štip. Vo istata tetratka što mi beše vratena i što podocna propadna vo edna od provalite, potpišan so pseudonimot "Sermenin" toj opširno gi analiziraše site moi pesni i me hrabreše da izdržam vo neretko gorčlivoto drugaruvanje so poezijata.

Ete takvi bea moite početoci i prvi začekoruvanja vo predvorjeto na poetskiot zbor.

2. Sekoja literaturna generacija rešava odredeni tvorečki i estetski problemi vrzani za ~~drevnite~~ dukovnite vidici, istoriski uslovi i vremeto vo koe go javuva svoeto doaganje.

Poetite što se objavija vo vojnata i neposredno po nea, bea soočeni so mnogubrojni na prv pogled nerešlivi broblemi. Onaa praznina što ja spomnavte vo prašanjeto, ona skromno no mi se čini seušte nedoobjasneto i nedooceneto literaturno nasledstvo, onoj nasilno prekinat kontinuitet kako rezultat na politikata da se razgrabi i podeli makedonskata teritorija, gi ispravi site poeti pred nužnosta svojot poetski zbor da go započnat vo sudir so nepo-

datlivosta na zborot. Mi se čini deka ~~sizimx~~ togaš problemot na zborot zazemaše centralno mesto vo naporite da se otkrijat novi poetski patišta: kako da se otkrie vo živiot naroden govor onoj zbor što najskladno ќe srasne so neraskinlivoto tkivo na pesnata, kako da se iskova nov a da bide svoj i avtentičen, - toa se samo nekoi od prašanjata što trebaše da bidat rešeni za da može da se zboruva za umetnička poezija.

Ne e ništo čudno što vo toa povoeno vreme site naši poeti, na eden ili drug način i sé obraќaat na narodnata poezija i nemajќi druga posilna potpora vo umetničkite dostiganja, vo nea bara odgovor na svoite tvorečki dilemi.

Denes, koga imame zad sebe brojni značajni poetski ostvaruvanja ne samo spored našeto doživuvanje tuku i spored doživuvanjeto i vrednuvanjeto na poezjata na drugite narodi, koga imame zad sebe brojni prepevi od svetskata poetska riznica, ili so drugi zborovi koga imame bogat i razvien poetski i literaturen jazik, može da rečeme deka ovie prvi povoeni godini što minaa ne samo pod znakot na sozdavanje na poetskiot zbor tuku donesoa i konkretni i trajni poetski rezultati, zazemaat značajno mesto vo razvitokot na našata ~~povoena~~ poezija i literatura voopšto.

3. Pesnata e za mene eden način na živeenje i doživuvanje na svetot. Ako možam da se postavam vo uloga na sudija kon svojata sopstvena poezija i ako možam da trgnam od Vašata konstatcija deka sum "najdosleden privrzanik na poezijata i poetskiot izraz", bi možel i da konstatiram deka od prvite moi pesni direktno inspirirani od narodnoto poetsko tvoreštvo, pa se do poslednite se zabeležuva edna svoevidna doslednost i kontinuitet so postojano menuvanje na poetskiot izraz. Kontinuitetot go gledam vo toa što sekogaš sum nastojuval svetot i

nastanite okolu sebe da gi doživuvam kako lična sudbina, da se identificiram so niv, a menuvanjeto na poetskiot izraz za mene pretstavuva edna dolga evolucija od narodniot način na poetskoto govorenje pa do sovremenite, no svoi i za ovaa počva vrzani poetski izrazi.

Pesnata otsekogaš bila za mene edna svoevidna tajna, edno posebno otrkivanje što ne e sodržano vo poranešnite dostignuvanja i što ne može da se koristix vo natamošnite poetski probivi.

Vo toa e i tajnata na poetskiot rast.

4. Rečisi pred dvaeset godini, koga so Slavko Janevski počnavme da ja preveduvame "Pesna za Apanasa" od E.Bagricki vo predgovorot kon ovaa poema ja sretnav mislata deka deset, pa i dvaeset godini ne se mnogu vo životot na edna literatura za da se oformi edna generacija vo nea.

Mi se čini deka ovaa konstatacija može da se prifati i vo odnos na našata literatura, odnosno poezija, bez ogled na site specifičnosti i uslovi vo koi se raǵa i minuva retko brz i buren razvitok, i bez ogled na uslovnata, za mene problematička podelba na poveḱe generacii.

Našiot mnoguboen poetski spektar sostaven od silni, individualni poetski tkaenja, ima poveḱe zaednički imeniteli. Tuka e iskonskiot stremež na narodot da se otkine od site robuvanja, tuka e našiot specifičen makedonski bigor od maki i temni bdeenja, tuka e originalniot probiv vo minatoto za da se doosmisli segašnината, tuka se zvucite i boite na ovaa zemja.

Tokmu takva, avtentična i samoniknata, našata poezija možeše da se vleva vo drugite poetski tekovi, da se oploduva so niv ne gubejḱi ja svojata originalnost i da stanuva se poprivlečna i za drugite.

5. Mnogumina i prorokuvaat crna idnina na poezijata. Modernoto atomsko vreme, vlasta na naukata i tehnikata i totalnata urbanizacija na životot, ja istisnuvaat potrebata od poezijata, tvrdat tie.

Ne sakam da bidam nikakov prorok no mi se čini deka tokmu vo ova vreme možebi poveḱe od sekogaš poezijata kako edna od emanaciite na duhot mu e potrebna na čovekot i svetot so svoite humanistički poraki.

6. Novata zbirka što ja prigotvuvam ḱe se vika "Dolgo doaganje na ognot." Toa e vsušnost naslovot na edna moja pesna, objavena i poznata na čitatelite.

Ovoj naslov dostatno jasno zboruva za ona što na poetski način smeam da go izrazam.